

PATHS OF GLORY (Senders de gloria)

Direcció: Stanley Kubrick

Guió: S. Kubrick, Calder Willingham, Jim Thompson (novel·la de Humphrey Cobb)

Fotografia: Georg Krause

Muntatge: Eva Kroll

Música: Gerald Fried

Intèrprets: Kirk Douglas, George MacReady, Adolphe Menjou, Ralph Meeker, Wayne Morris, Joe Turkel, Richard Anderson, Timothy Carey, Susanne Christian

Nacionalitat: Estats Units **Idioma:** anglès

Any: 1957 **Durada:** 87 minuts

Classificació: apta per a tots els públics

L'argument: Primera Guerra Mundial. En el front francès, el general Mireau ordena al coronel Dax conquerir una inexpugnable posició alemanya. L'inevitable fracàs irrita l'alt comandament militar, que decideix imposar un càstig exemplar.

L'equip artístic i tècnic

Stanley Kubrick (Nova York, 1928–Hertfordshire, Londres, 1999) és un dels directors més importants i alhora coneguts de la història del cinema. La seva filmografia no és extensa, 13 llargmetratges, però va tocar -i revolucionar- la majoria dels gèneres. A les primerenques *Atraco perfecte* (1956) i *Senders de gloria* (1957), demostrà un prodigiós domini de la tècnica per un director tant jove. *Espartaco* (1960), el va apropar fugaçment a la indústria de Hollywood, cosa que Kubrick, obsessiu en el control del seu treball, sempre va defugir. Va causar gran polèmica amb l'adaptació de *Lolita* (1962), de Nabokov. Amb *2001: una odissea del espació* (1968) va capgirar el gènere de la ciència-ficció i encara va anar més enllà amb *La naranja mecànica* (1971). Va provar el cinema històric a *Barry Lyndon* (1975) i el de terror a *El resplandor* (1980). Perfeccionista i ambiciós, Kubrick pensava que qualsevol cosa que es pot escriure o imaginar pot ser filmada. Va morir a la casa on vivia retirat dels focus, treballant en els darrers retocs del seu últim film, *Eyes wide shut* (1999).

Issur Danilovitx Demsky, conegut amb el nom artístic de **Kirk Douglas** (Amsterdam, Nova York, 1916) és una de les darreres llegendes vives del Hollywood clàssic. A punt de fer els 102 anys, Douglas representa com pocs la figura de l'home fet a sí mateix. Des d'un entorn molt pobre, aquest "fill del drapaire" -títol de les seves memòries- va arribar a ser una poderosa estrella de Hollywood. Els seus personatges deixen veure l'home d'idees lliberals i forta personalitat que hi ha al darrere. Un temperament que el va portar a crear, el 1955, una productora independent, *Bryna Productions*, amb la que va aixecar pel·lícules com *Senders de gloria*, *Los vikings* (1958) i *Espartaco*. Com Kubrick, mai va guanyar l'Oscar -tret d'un honorífic-, però la seva filmografia és impressionant: *Retorno al pasado* (1947), *El ídolo de barro* (1949), *Cautivos del mal* (1952), *El loco del pelo rojo* (1956), *Siete días de mayo* (1964) i *El día de los tramosos* (1970) són només uns escollits exemples.

La història: L'onze de novembre de 1918, ara fa cent anys, es va signar l'armistici que posava fi a la Primera Guerra Mundial. Les potències centrals -encapçalades per l'Imperi alemany- acceptaven la rendició davant les forces aliades. La Gran Guerra (1914-1918) havia canviat el món. Es van ensorrar imperis, van néixer nous països i la correlació de forces entre les potències va variar. També la manera de fer la guerra s'havia transformat: la modernització de l'armament va propiciar un conflicte d'escala mundial i enorme desgast a les trinxeres amb vora deu milions de morts. La guerra de trinxeres, on avançar posicions resultava gairebé impossible, va ser dramàtica per a les tropes, i sovint es rebel·laren davant d'accions bèl·liques abocades al fracàs i la mort segura. La resposta dels comandaments militars va ser dràstica: càstigs exemplars en forma d'execucions sumàries. La qüestió dels soldats executats pel propi bàndol segueix oberta. A diferència d'Anglaterra, a França no s'ha decretat un perdó global, tot i haver 825 casos documentats d'afusellaments durant la Gran Guerra, 563 dels quals per desobediència militar. La rehabilitació col·lectiva resta encara pendent. En aquest sentit, és significatiu que un film *molest* com el de Kubrick no s'estrenés a França fins l'any 1975. A Espanya caldria esperar fins el 1986.

LECTURA
Blanca Llum Vidal
recita "Aquest amor
que no és u"

Dj, 22 | nov | 19 h

MÓN CONTEMPORANI
Taula rodona:
"Drets digitals: llibertat i
privacitat a la xarxa"

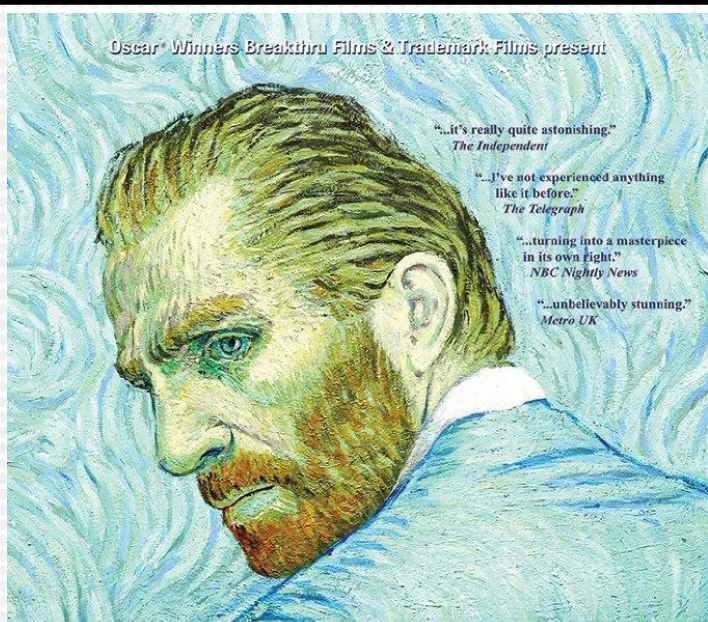
Dc, 28 | nov | 19 h

MÚSICA
Concert:
East & West Side Story,
amb Daniel Lligor

Dg, 2 | des | 19 h

centric.elprat.cat
f

PROPERA SESSIÓ CINE CLUB
LOVING VINCENT
de Dorota Kobiela i Hugh Welchman
V.O.S.E.

12 DESEMBRE
20:00 h.

